

Šárka PETŘÍKOVÁ

oponentský posudek **bakalářského koncertu a diplomové práce**

Bakalářský koncert Šárky Petřikové se konal 30.března 2016 v Galerii Lichtenštejnského paláce.

Recitál byl zahájen starou hudbou, Sonátou g moll od Františka Bedy, na cembalo doprovázel Ondřej Valenta. Byla to příjemná skladba na úvod koncertu, navíc houslistka se prezentovala jako sprátcená s barokní hudbou, použila i barokní smyčec. Ladění nástroje ovšem zůstalo stejné, tedy moderní, předpokládám z praktického hlediska vzhledem k dalším skladbám. V 1. větě se mě líbilo decentní zdobení, 2. věta vyzněla velmi lehce a svěže, 3. věta opět se zdobením, velmi vkusným.

2. houslová sonáta Bohuslava Martinů vznikla v Paříži v roce 1931 a odráží se v ní vliv skladatelova učitele Alberta Roussela. Třívětá skladba má v sobě francouzský šarm, ale i bohatou rytmizaci ve větě závěrečné. To vše se Šárce velmi zdařilo, dodržovala výborně napsanou dynamiku, s klavírem velmi dobře vybalancovanou. Kantiléna ve 2.větě vyzněla velmi přesvědčivě. Možná bych doporučil tečkovaný rytmus ve 3.větě hrát nastaveným smykem, (rytmus nebyl tak dokonalý jako v klavíru), ale to je jen malá poznámka k jinak výbornému výkonu. Martinů byl pro mne asi nejlepším číslem večera.

Před přestávkou zazněla ještě Havanise od C. Saint-Saënsa. Šárka zde uplatnila kvalitní tón, líbilo se mně použití znělých, moderních prstokladů. Havanise čili Habanera mohla však působit tanečněji a rychlá část virtuózněji (Più mosso), i když musím vyzdvihnout např. výborné terciové stupnice v glissandu a celkově výbornou intonaci.

Ve skladbách Martinů a Saint-Saënsa je potřeba též zmínit perfektní klavírní spolupráci Václava Máchy.

Po přestávce představila Šárka Petřiková svůj soubor - Smyčcový kvartet Hanse Krásy. Vzhledem ke svému názvu, předpokládám, že soubor se bude věnovat hudbě tzv. terezínských autorů, tedy nejen hudbě Hanse Krásy. Ostatně literatura je v této oblasti velmi bohatá. Je tu také obrovská možnost zabývat se i hudbou 2.vídeňské školy a vůbec celou oblastí expresionistické hudby. Krásova hudba se dá do této oblasti počítat. Pro tuto hudbu je ale charakteristické, že skladatelé užívají velké množství dílčích poznámek – tempových i výrazových, které je potřeba maximálně dodržovat. Již v 1.větě Krásova kvartetu je na prvních 16ti taktech několik tempových změn, které ale nebyly interpreti vyslyšeny. Vůbec celá 1.věta je vystavěna na prudkých změnách (Prestissimo by mělo být nejrychlejším tempem !). 2. věta – opět tempový předpis Prestissimo, dokonce zápis alla breve, je to karikatura přede hry z Prodané nevěsty. Otázka je, jak naložit s taktem č.11, zda hrát zápis (tedy g), jedná se jistě o chybu, vzhledem k repríze. V této větě mne ale zaujala sóla ve všech nástrojích. 3. věta byla asi nejzdařilejší, začátku vládla pěkná atmosféra, tak by asi měla interpretace této hudby vypadat. (č.4. sfacciato - najít ještě jiný způsob hry...). Konec skladby odchází do ztracena, předpokládám, že mládí interpretů znemožnilo dodržet předpisy, jako Molto lento, Sempre piu lento – quasi morendo, Molto calmo až do pesimistického závěru. Myslím, že na Krásově kvartetu je ještě hodně práce, ale na druhé

straně si myslím, že ta práce bude velmi zajímavá.

Kvartet tedy končí velmi teskně, smutně, v této atmosféře tak skončil celý koncert. Ale ohlas publika byl velmi pozitivní, Šárka Petříková připravila svůj bakalářský koncert opravdu s pečlivostí, pro příště by bylo dobré myslet i na stopáž koncertu, tento večer jsme vyslechli jen 57 minut čistého času hudby.

Návrh hodnocení: B

Jako téma své písemné práce si Šárka Petříková zvolila Instrumentální komorní tvorbu Hanse Krásy, jeho smyčcové kvartety a tria.

Práce je rozdělena do několika oddílů. Především je to životopis skladatele s přihlédnutím k okolnostem vzniku skladeb pro smyčcové kvarteto a trií. Důležitý je rozbor Krásovy hudební řeči. Hlavní částí práce je pak podrobný rozbor jeho Smyčcového kvartetu, Téma a Variací, Tance a Passacaglie a Fugy. Protože Šárka je zároveň interpretkou těchto skladeb, po rozboru každé skladby ještě přidává svůj pohled na interpretaci děl a její úskalí. Podotýká také, že bylo hodně těžké najít dostatečný materiál k tomuto tématu. Naštěstí ale existuje vynikající monografie Blanky Červinkové z roku 2003. Doufejme, že se časem třeba najdou ještě nějaká další díla Krásova, dnes považovaná za ztracená.

Jedná se o práci přínosnou, vhodnou pro propagaci hudby tzv. "terezínských" skladatelů, kteří se dostali do povědomí hudební veřejnosti až v devadesátých letech minulého století, mj. také z iniciativy houslisty Gidona Kremera.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení: A

Praha, 20.5.2016

odb.as. MgA Pavel HŮLA